

זכאָה דכלא מהימנא דכלא, דיוקנא דההוא שלים. זיהרא דמתפשטא לארבע זהרין, הוא נעין בארעא ורישיא מטי לצית שמיא. עפא שפיר ואנבה סגי, ומזון לכלא ביה. תחותה תטלל ההיא חיותא דאתחמא לארבע סטרין דעלמא. בענפיה ידרון צפרי שמיא. אזל ועף בחמש מאה עלמין ואפיק מיכלא מכלהו, ואיהו נטיל וגבי מניהו דא יהיב לחמא, ודא יהיב מיא, ודא יהיב משחא, ודא יהיב מנא.

ואיהו גבי ואעיל באוצרא דמספני, ואיהו טמיר לית ביה דיוקנא לאסתכלא לבר. נהירו דילה מסיפי דעלמא ועד סיפי דעלמא. כל חיין ביה שרין, ואיהו יהיב למאן דלית ליה חיין כלל. עאל לאנון חמש מאה עלמין, ונטיל מניהו חמשין שנין ולא יתיר.

ואיהו יהיב. לבתר עאל לגבי אבא ואמא, וממה דיהבי ליה יהיב איהו ואשלים לשבעין. אתגלי ביממא אתחם לתריסר תחומין. שבעין תמרים ותריסר מבויעין דנבעין ביה תלין זכאין אקרון על שמה. כל מיכלא וכל עבדא דכל עלמא, איהו לקיט ואיהו יהיב. ברין דוכרנה לעלם ולעלמי עלמא.

גליף בתקפא גלידא דתקיפו חד ואפיק ט', ואיהו גרמא תשיעה דסלקא ביממא ונחיתא בליליא. טמירא בתלת מאה ושתין וחמש דיוקנין טמירין. אזלא וסלקא נחתא וקימא טמירין בין תרין דרועי דמלכא.

גליפא בעזקתא דשרביטא דגשפנקא. פרוונקא דנטיר באורחא, דאין דינין ויטיב על עיונא דספרין פתיחן. טב וביש קימא לקבלה. מסטרה חיין, ומסטרה מותא. מסטרה מתקא, ומסטרה מרירו. חד חיויא

צדיק של הכל, הנאמן של הכל, הדיוקן של השלם ההוא. הזהר שמתפשט לארבעה זהרים, הוא נעין בארץ וראשו מגיע לקצה השמים. נופו יפה ופריו רב, ובו מזון לכל. תחתיו יושבת בצל אותה החיה שנתחמא לארבעה צדדים של העולם, בענפיו ידרו צפרי השמים, הולך ועף בחמש מאות עולמות ומוציא מאכל מכלם, והוא נוסע וגובה מהם. זה נותן לחם, וזה נותן מים, וזה נותן שמן, וזה נותן מן.

והוא גובה ומכניס לאוצר העניים, והוא טמיר. אין בו דיוקן להסתכל בחוץ. אורו מסוף העולם ועד סוף העולם, כל החיים שורים בו, והוא נותן למי שאין לו חיים כלל. נכנס לאותם חמש מאות עולמות, ונוטל מהם חמשים שנים ולא יותר.

והוא נותן. אחר כך נכנס לאב ולאם, וממה שנותנים לו הוא נותן ומשלים לשבעים. מתגלה ביום, ונתחם לשנים עשר תחומים. שבעים תמרים ושנים עשר מעינות שנובעים בו תלויים הצדיקים שנקראים על שמו. כל מאכל וכל תבואה של העולם הוא לוקט והוא נותן. ברוך זכרו לעולם ולעולמי עולמים.

חוקק בתקף הקפאון של תקיפות אחת ומוציא תשע, והוא עצם תשיעי שעולה ביום ויורד בלילה, טמון בשלש מאות ששים וחמשה דיוקנאות נסתרים. הולך ועולה יורד ועומד, טמונים בין שתי זרועות המלך.

חקיק בטבעת השרביט של החותמת. שליח ששומר בדרך, דן דינים ומיטיב על עיון של ספרים פתוחים. טוב ורע עומד כנגדו. מצדו חיים ומצדו מות.

לשנה אחת:
כט אלול

תקונים - קמג ע"א

ג' שנים ש"ג:
כט אלול תקכו

מצדו מתיקות ומצדו מרירות.
נחש אחד עומד כנגדו, ראשו
תחת לרגליו. בשעה שמוציא
ראשו, מכה בזנבו. מי שפוגש
בקשקשיו, שם מוריד אותו עד
נקב תהום רבה. עומד רגלו על
ראש אותו הנחש. כשמסתלק,
בוקע הים באויר שמגיע ולא
מגיע. עומד בלילה.

מחלק נכסים לעשירים. נותן
מזון לביתו. מתחבר ונטמן
במאנים ארבעים ושמונה פנים,
מתקשט בקשיוטי המלך. רבון כל
הארץ גנו בתוכו אור שמאיר ורץ
בארון לתורה, נלחם בקרב עם
שונאים ונוטל נקמות. מזרז
עצמו כגבר חזק, חרב שנונה
בידו. הרמח שלו שביבי אש.
החצים שזורק לזהטים בתקף של
אש אוכלת.

המאור של הנר ששורה על
ראשם של צדיקי אמת. הסתר של
אותם ההיכלות שלו אין לו
חשבון. התחומים שלו עד שפת
ים גינוסר (בנרת) התתחם לארבעה
צדדים. ארבעה מלכים מצטיירים
מתוכו, בהם הוא שולט על
העולם. שני עצמים קבועים
תחתיו. טס בהם בשנים עשר
(בשמונה עשר) עולמות ונגזז שם.
ברוך הוא לעולם ולעולמי
עולמים אמן נצח סלה ועד.

הם ונשלים השבח לאל בורא עולם.

קאים לקבלה רישה תחות לרגלוי. בשעתא
דאפיק רישה מחי בזנבו. מאן דאערע
בקשקשוי שוי מאיף ליה עד נוקבא דתהומא
רבה. קימא רגלה על רישה דההוא חיויא,
פד אסתלק בקע ימא באוירא דמטי ולא מטי.
קימא בליליא.

פלג נכסין לעותרין. יהיב מזונא לביתה.
אתחבר ואתטמר ברמ"ח אנפין.
אתקשט בקשיוטי מלכא. רבון כל ארעא אגניז
בגוה נהורא דנהיר ורהיט בארונא לאורייתא,
אגח קרבא בשנאוי ונטיל נוקמין. מזרז גרמה
כגבר תקיף. חרבא משננא בידה. רמחה
שביבין דנור. גירין דזריק להטן בתקיפו
דאשא דאכלא.

בוצינא דשרגא דשאר עיל רישיהו דזכאי
קשוט. טמירו דאנון היכלין דילה
לית ליה חשבנא. תחומין דילה עד שפתא
דימא דגנוסר. אתתחמא לארבע סטריין. ארבע
מלכין מתצירן מגוה. בהו שלטא על עלמא.
תריין רבין קבועין תחותה. טס בהו בתריסר
(נ"א בתמניסר) עלמין ואגניז תמן. בריף הוא לעלם

ולעלמי עלמין אמן נצח סלה ועד.

תם ונשלים השבח לאל בורא עולם

מיותר

ואז נפרע מהם על ידי מנין אותן השנים שחסרו מסוד של שבע על חטאתיכם. בא וראה,
בשתמנה כ"ב שנים ז' פצמים, לכל אותם מאותם העשרה שמכרו אותו, תמצא אלה תק"מ,

תקנה

הַדְרָן לְסִיּוּם סֵפֶר הַזֵּהָר

הַדְרָן עַל־דֵּם סֵפֶר הַזֵּהָר וְהַדְרָד עַל־ן, דַּעֲתָן עַל־דֵּם סֵפֶר הַזֵּהָר וְדַעֲתָד עַל־ן, לֹא נִתְנָשִׁי מִנֶּדֶם סֵפֶר הַזֵּהָר וְלֹא תִתְנָשִׁי מִנֶּדֶם, לֹא בַעֲלָמָא הָדִין וְלֹא בַעֲלָמָא דְאַתִּי: (ג"פ)

הַעֲרַב נָא יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ, וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה, מֵאוֹיְבֵי תַחֲכֻמֵּנוּ מִצּוֹתְךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי, יְהִי לִבִּי תָמִיד בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ, לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתִנִּי, בְּרוּךְ אַתָּה יִי לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ, אֲמֵן אֲמֵן סֶלָה וְעַד, מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁשְּׁמַתְךָ חִלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְבָּר וְלֹא שְׁמַתְךָ חִלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרָנוֹת, שְׁאֲנוּ מְשֻׁכִּימִים וְהֵם מְשֻׁכִּימִים, אֲנוּ מְשֻׁכִּימִים לְדְבָרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכִּימִים לְדְבָרִים בְּטָלִים, אֲנוּ עֲמָלִים וְהֵם עֲמָלִים, אֲנוּ עֲמָלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֲמָלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר, אֲנוּ רָצִים וְהֵם רָצִים, הֵם רָצִים לְבָאֵר שַׁחַת, וְאֲנוּ רָצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹאֲמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תוֹרִידֵם לְבָאֵר שַׁחַת, אֲנִשִּׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבִטַח בְּךָ.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּשֵׁם שֶׁעֲנִיתִנִּי לְסִיּוּם סֵפֶר הַזֵּהָר, כִּד תַּעֲזֹרֵנִי לְהַתְחִיל סְפָרִים אֲחֵרִים וּלְסִיּוּמָם, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד מִתּוֹךְ הֶרְחֵבָה, לְשִׁמּוֹר וּלְעִשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים (וְהַנְּבִיאִים) וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים הַנּוֹכְרִים בְּסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֵּהָר, יַעֲמִד לִי וּלְזֹרְעֵי וּלְזֹרְעֵי וְרַעֲי, שְׁלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִפִּי וּמִפִּי זֹרְעֵי וְזֹרְעֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, וְיָקִים בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב, בְּהַתְּחִלְכֶּךָ תִּנְחָה אֶתְּךָ בְּשִׁכְכֶּךָ תִּשְׁמֹר עַל־יְדֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁחָד, כִּי כִי יִרְבוּ יְמֶיךָ וְיִוָּסְפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים, אַרְבֵּי יָמִים בְּיָמֶיךָ, עוֹשֵׁר וְכָבוֹד בְּשִׁמְאֻלָּה, יִי עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

וְתִגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא, (אמנו) בַּעֲלָמָא דְהוּא עֲתִיד לְאַתְחַדְתָּא, וְלֹאֲחִינָא מִתִּיבָא, וְלֹאֲסָקָא יִתְהוֹן לְחַיֵּי עָלְמָא, וְלִמְבַּנֵּי קִרְתָּא דִּירוּשָׁלַם, וְלִשְׁכָּלְלָא הַכְּלִיָּה בְּגוּה, וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָה, וְלֹאֲתַבָּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרֵיהּ, וְיִמְלִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא בְּמַלְכוּתֵיהּ וְיִקְרִיָּה, וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחֵיהּ, (אמנו) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אֲמֵן: (אמנו) יְהִי שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵי יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֹה דְקֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא, (אמנו) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בַּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אֲמֵן: (אמנו) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, דְאַמִּירָן בַּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אֲמֵן, (אמנו) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָא וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, דַּעֲסָקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֲתָר וְאַתָּר, יְהִי לָנָא וּלְכֹון וְלִהוֹן חָנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי, מִן קֳדָם מֵאֲרִי שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אֲמֵן, (אמנו) יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן, (אמנו) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אֲמֵן, (אמנו)